

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istoría

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XIII. De Praesidibus ecclesiarum qui fuso sanguine, religionis ejus quam profitebantur sinceritatem declararunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

γασίαν, μηκέτι θανάτω κολαζομένους· λελύ-
 θαι γὰρ καθ' ἡμῶν ταύτην αὐτὴν τὴν πτωρίαν,
 διὰ τὴν τῶν κρατέντων φιλανθρωπίαν. τὴν-
 καὶ τὰ ὀφθαλμοὺς ἔξορῦθηαδ, καὶ τοὺς σκελοῖν
 πηρέαδ θάτερον ᾤεσθαι τήτο. ταῦτα γὰρ
 ἦν αὐτοῖς τὰ φιλάνθρωπα, καὶ τῶν καθ' ἡμῶν
 τιμωριῶν τὰ κενότατα. ὡς ἤδη ταύτης ἐνε-
 κατῆς τῶν ἀσεβῶν φιλανθρωπίας, ἐκέτ' εἶναι
 δυνατὸν ἔξεπεῖν τὸ πλῆθος τῶν ὑπὲρ πάντα
 λόγον, τὰς μὲν δεξιὰς ὀφθαλμοὺς ἔξιδει πρό-
 τερον ἐκκοπτομένων, καὶ μὲν τὴν ἐκκένθησαν τὰ
 τὰς περὶ καὶ κληρονομήων. τὰς δὲ λαυὰς πό-
 δας καὶ τῶν ἀγκυλῶν αὐτοῖς καυτήσιν ἀχρησ-
 μένων. μετὰ τε ταῦτα τοῖς καθ' ἐπαρχίαν
 χαλκῆ μεταλλοῖς ἐχ' ὑπερσεσίας τοσούτον,
 ὅσοι κακώσεως καὶ ταλαπωρίας ἐνεκεν καὶ ἀδι-
 καζομένων. πρὸς ἀπασὶ τετάρτοις ἄλλων ἄλ-
 λους ἀγῶσιν, ἐς μηδὲ καὶ ἀλέγειν δυνατὸν.
 καὶ γὰρ πάντα λόγον τὰ καθ' αὐτὰς ἀνδραγα-
 θήματα, ἀεὶ ἐπεπωκότων. ἐν δὲ τέτοις ἐφ' ὅ-
 λης τ' οἰκισμένης διαλάμψαντες οἱ μεγαλο-
 πρεπεῖς ἔχεις ἑμάρτυρες, τὰς μὲν ἀπαλα-
 χῆ τῆς ἀνδρείας αὐτῶν ἐπόπιδας εἰκότως κα-
 ληπίζαντο. τὸ γὰρ τὸ σωτήριον ἡμῶν θεῖας ὡς
 ἀνθρώπων καὶ δωροῦντες δυναμίως ἐμφανῆ δι-
 ἐαυτῶν τὰ τεκμήρια παρεσήσαντο. ἐκάστω
 μὲν ὡς ἐπ' ὀνόματι μνημονεύειν, μακροῦν
 ἀνείη, μή τι γε τῶν ἀδυνατῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'

Περί τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἁγίων, τὸ γένειον ἢ ἐκείθεν ἐνσε-
 λίας, ὅσοι τῶν ἀγίων ἐπιδοθεῖσιν.

Τῶν δὲ καὶ τὰς Ἰπσημους πόλεις μαρτυ-
 ρησάντων ἐκκλησιαστικῶν δεχόντων,
 πρῶτον ἡμῖν ἐν ἐνσεβῶν σήλαις τ' Χριστῶ
 βασιλείας ἀναγορευέτω μαρτυρῶν, Ἐπίσκο-
 πος τ' Νικομηδείων πόλεως Ἰνν καφαλὴν ἡστο-
 μηθεῖς Ἀνθιμος. τῷ δ' ἐπ' Ἀντιοχείας μαρ-
 τυρῶν τὸν πάντα βίον ἀεισος πρὸς εὐτερον τ'
 αὐτοῦ παροικίας Λεκιανός, ἐν τῇ Νικομη-
 δείᾳ καὶ αὐτὸς βασιλείας Ἰππαρσίλος, τῆς ἐ-
 ρεινίου ἔχεις βασιλείαν λόγῳ ἀσέτερον δι-
 ἡστολογίας. εἶτα ἡ ἐρφοῖς ἀνακηρύξας. τῷ δ'
 Ἰπ Φοινίκης μαρτυρῶν γρόνι' ἀνέπισσημότα-
 τὰ πάντα Θεοφιλεῖς τῷ λογικῶν Χριστῶ
 ἁρεμμάτων ποιμένες, Τυραννίου Ἐπίσκοπος τ'
 καὶ Τύρον ἐκκλησίας. πρὸς εὐτερός τε τῆς καὶ

A Majestatis in universos diffunderetur,
 nec posthac nostri capitali supplicio
 plecterentur. Quippe hujusmodi pœ-
 nã per Imperatorum indulgentiam li-
 beratos nos esse. Exinde igitur oculos
 nostris erui, & alterum ex cruribus de-
 bilitari præceptum est. Hujusmodi
 enim fuit illorum humanitas; hoc lenif-
 simum supplicii genus adversus nos vi-
 sum. Adeo ut propter hanc impiorum
 hominum lenitatem, nullo jam modo
 recenseretur possit numerus, tum eorum
 quibus oculi dextri primùm quidem
 ferro effossi, deinde verò cauterio ad-
 usti sunt: tum illorum quibus sinistri
 poplites candente ferro sunt debilitati,
 & qui postea ad aris metalla quæ in pro-
 vincia erant, non tam operis faciendi
 quàm vexationis causâ condemnabantur:
 aliorum denique qui varia viritum
 singuli certamina subierunt. Quæ qui-
 dem nos nec enumerare sufficimus,
 quippe cum præclara illorum facinora
 omnem dicendi copiam superent. In
 his ergo certaminum discriminibus, per
 universum orbem maximam gloriam
 adepti nobilissimi martyres, & cunctos
 spectatores admiratione fortitudinis
 suæ meritò perculerunt: & divinæ
 prorsus atque inexplicabilis Servatoris
 nostri potentia evidentissima in semet-
 ipsis exhibuerint indicia. Ac singulos
 quidem nominatim commemorare
 longum ac difficile fuerit, ne dicam
 prorsus inexplicabile.

CAPUT XIII.

De Præfidibus Ecclesiarum, qui religionis quam
 predicabant, sinceritatem suo sanguine
 declararunt.

EX Præfidibus autem Ecclesiarum Huc refer-
 equi in celeberrimis urbibus marty-
 rium perpeffi sunt, primus in piorum
 tabulis à nobis nominetur Anthimus
 Nicomediensis Episcopus, testis Re-
 gni Jesu Christi, in eadem urbe capite
 truncatus. Ex Antiochenis verò mar-
 tyribus Lucianus ejusdem Ecclesiæ
 Presbyter; vir in omni vita sanctissi-
 mus. Qui cæleste Christi Regnum pri-
 mùm verbis & oratione Apologetica
 Nicomedia præfente ipso Imperatore;
 postea verò etiam rebus ipsis asseruit.
 Jam verò omnium in Phœnice marty-
 rum nobilissimi Deoque accepti mar-
 tyres, Christiani gregis Pastores fue-
 re, Tyrannio Ecclesiæ Tyriorum Epi-
 scopus, & Zenobius Presbyter apud
 Qq ij

Sidonem: Silvanus quoque Emisena Antistes Ecclesiae. Sed hic quidem in ipsa urbe Emesae feris obiectus una cum aliis quibusdam, in martyrum relatus est numerum. Illi vero Antiochia, doctrinam verae fidei constantissimam in perferendis ad mortem usque tormentis patientia ambo illustrarunt: Tyrannio quidem in profundum mare demersus: Zenobius vero medicorum omnium prestantissimus, dum unguis latera ipsi fulcarentur, in mediis cruciatibus forti animo immortalis. Inter martyres autem Palestinae, Silvanus Gazae urbis Episcopus apud aeris metalla quae sunt in Phano, cum aliis undequadragesima capite truncatus est. Sed & quidam Aegyptii Sacerdotes Peleus ac Nilus cum aliquot aliis illic flammis absumpti periere. Horum in numero maximum decus Caesariensis Ecclesiae Pamphilus Presbyter, a nobis haudquamquam praetereundus est; vir omnium nostrae aetatis maxime admiratione dignus. Cujus quidem fortitudinem & gloriosam facinoram suo tempore exposuimus. Ex iis porro qui Alexandriae & per totam Aegyptum ac Thebaidem nobili martyrio perfuncti sunt, primus omnium nominandus est Petrus Alexandrinae Ecclesiae Episcopus, Christianae religionis Doctor eximius. Et inter ejus Presbyteros Faustus, Dius atque Ammonius perfecti martyres Christi. Praeterea Phileas & Hesy chius, Pachumius ac Theodorus diversarum in Aegypto Ecclesiarum Episcopi. Sexcenti denique alii minimè obscuri, qui per Ecclesias in illis locis ac regionibus constitutas, multis laudibus celebrantur. Quorum omnium pro vero Dei cultu toto orbe confecta certamina, & quae singulis eorum acciderunt, omnia accuratè commemorare, non est officii nostri; sed eorum potius qui res gestas oculis suis contemplati sunt. Nos vero ea quibus ipsi interfuimus, alio in opere posterorum notitiae commendabimus. In praesenti autem libro palinodiam eorum quae contra nos gesta sunt, & ea quae in ipso persecutionis exordio contigerunt, supradictis adjungam: quippe quae maximam utilitatem allatura sint lectoribus. Igitur antequam bellum nobis indictum esset: quandiu Imperatores placido ac benevolo erga nos animo fuerunt, quanta copia omnium bonorum quantaque felicitate abundaverit Impe-

A Σιδώνα ζωόβιθ. κ' ἐτι Σιλβανός τῶν ἀπὸ τὴν Ἐμισαν Ἐκκλησιῶν Ἐπίσκοπος, ἀλλ' ἄλλοι μὲν θηρίων βορὰ μεθ' ἐτέρων ἐπ' αὐτῆς Ἐκκλησίας ἤρουν, χοροῖς ἀνεληφθῆναι μαρτυροῦντων δ' ἐπ' Ἀγιοχειρίας, ἀμφω τὸν Ἰουλιανὸν διὰ τῆς εἰς θάνατον ἰσομοῆς ἐδ' ἔρασαν. ὁ μὲν θαλασίῳις ὡσαύτως βυθῶσι ἐπέπεσε. ὁ δ' ἰατρῶν ἀεὶς ἦν Ζηνοβίου, τῶν κ' τῶν πλῶρων ἐπιτεθείσας αὐτῷ κατὰ τὸ ἐναποθανὸν βασινοῖς τῶν δ' ἐπὶ Παλαιστίνης μαρτύρων, Σιλβανός Ἐπίσκοπος τῶν ἀπὸ τῆν Γάζαν Ἐκκλησιῶν. κ' τὰ ἐν Φανῶν χαλκῷ μεταλάσων ἐτέρους ἐνὸς δεσποτῆτος δειμῶν τεσσαράκοντα, τὴν κεφαλὴν δὲ σπῆλαι Ἀιγυπτίῳι τε αὐτόθι Πηλεὺς κ' Νίλῳ Ἐπίσκοποι, μεθ' ἐτέρων τῶν διὰ πύργου καταμειναν τελεθῆναι κ' τὸ μέγα ἵκλεον τῆς σαρέων παρρηκίας ἐν τέτοις ἡμῶν μνημονοῦντων Πάμφιλος πρεσβύτερος, τῶν κατὰ τὴν θυμασιώταθ. ἔ τῶν ἀνδραγαθημάτων τὴν δέξιν, κ' τὸν δέοντα καιρὸν ἀνεγράσαντων δ' ἐπ' Ἀλεξανδρείας κατὰ ὄλης τῆς γύπης κ' Θεοαἰδ' διαπεσπῶς τελεθῆναι πρῶτ' Πέτρος αὐτῆς Ἀλεξανδρείας Ἐπίσκοπος. θεῖον πνεῦμα διδασκάλων τῶν Χριστῶ θεοσεβείας ἀναγεγράφθω κ' τῶν αὐτῶν πρεσβυτέρων, Φαύτος κ' Δίος κ' Ἀμμωνίος, τέλειοι Χριστῶ μαρτυρες, Φιλέας τε κ' σύγιος κ' Παχύμιος, κ' Θεόδωρος, τῶν ἀπὸ τῆν Ἀιγυπτῶν Ἐκκλησιῶν Ἐπίσκοποι μνημονοῦντες ἑπὶ τέτοις ἄλλοι διαφανεῖς, οἱ ὡς τῶν κ' χάρεαν καὶ τόπον παρρηκίῶν μνημονοῦνται ὡν ἀνά τὴν πᾶσαν οἰκουμενῶν ὑπερτῶν τὸ θεῖον εὐσεβείας ἠγωνισμένων, γραφῆναι ἐραδιδόναι τὰς ἀθλῆς, ἐπ' ἀκρίβεις τε εὐσεβῶν τῶν ἀεὶς ἀντὶς συμβεβηκότων ἰσορῶν, ἐκ μέρτερον. τῶν δ' ὅφει τὰ πράγματα παρρηκίῶν ληφῶτων ἴδιον ἀν' ἡρώτο. οἷς γεμῆν αὐτῶν τῶν πρῶτόν, τέτοις καὶ τοῖς μεθ' ἡμᾶς γινώσκοντες δι' ἐτέρας ποιῆσθαι γραφῆς. κατὰ τὸ μὴ τὸν παρόντα λόγον, τὴν παλαιωδῶν τῶν ἀπὸ τῶν ἡμᾶς εἰργασμένων, τοῖς εἰρημένους ὡς σωάψω, τὰ τε δὲ δέχης ἔ διαγμῶ συμβεβηκότα, χροσιμῶτατα τυγχάνοντα τοῖς εὐσεβῶν ἔξομένοις. τὰ μὲν ὡν ὡς τῶν κατὰ ἡμῶν τῶν λέμεν τ' Ῥωμαίων ἠγεμονίας, ἐν ὅσῳ δὲ ἡμῶν τοῖς τῶν δέχοντων φίλια τε ἡμῶν

DIOCLETIANUS.

εἰρηναία, ὁπόσης ἀγαθῶν εὐπορίας καὶ εὐετη-
 ρίας ἤξια, πῶς ἀν' Ἰσακρίστου λόγῳ διηγί-
 σαται, ὁπότε καὶ οἱ μάλιστα τῆς καθόλου κρα-
 τῆτος δεχθῆς, δεκαετηρίδας καὶ εἰκοσαετηρί-
 δας τῆ βασιλείας ἐκπλήσωντες, ἐν ἑορταῖς καὶ
 πανηγύρεσι, Φαιδροτάταις τε θαλαίαις καὶ ἐν-
 φροσώταις, μὴ πάσης εὐσταθῆς διετελοῦν εὐ-
 ρηνίας, ἔτω δ' αὐτοῖς ἀποδοῖς αὐξήσεως
 καὶ ἄλλ' ἄλλα ὁσημέραι παροῖσιν τῆ Ἰσραήλ,
 ἀπὸ τῆς πατρὸς ἡμῶν εἰρήνης μελαβήμενοι,
 πόλεμον ἀπονοδὸν εἰσερχομένων δ' αὐτοῖς τῆς
 τοιαυτῆς κινήσεως δευτέρου ἔτος πεπλήρωτο,
 καὶ πᾶσι τὴν ὅλην δεχθῆν νεώτερον γενεῶν, τὰ
 πάντα προῖμα ἀναστρέψαντες γὰρ Ἰσακρί-
 στου τῆ πρώτης αἰτῆ τῶν εἰρημίων Ἰπσικη-
 νίας, ὅφ' ἦς δὴ καὶ τὰ τῆς διανοίας εἰς ἕκτα-
 σιν αὐτῶν παρήγετο, σὺν τῷ μετ' αὐτὸν δευτε-
 ρεῖος τελευτησέναι, τὸν δημόσιον καὶ ἰδιωτικὸν ἀ-
 πολαμβάνει βίον ἔτω δ' ταυτ' ἔτω πέπερα-
 τῶν καὶ διχῆ τὰ πάντα τῆς δεχθῆς διαίρεται.
 προῖμα μὴ δ' ἄλλοτε ποῦ γεγονός, μνήμη
 ἀποδοῖσιν, χρόνος δ' ἔτι πλείους μεταξὺ
 γρομένους, βασιλεὺς Κωνσταντῖνον τὸν πάντα
 βίον προῖμα καὶ τοῖς Ἰσραήλ εὐνοικώτα-
 τῶν τε φείδω λόγῳ παροφιλές αἶμα διαβέ-
 μῃ παῖδα γνήσιον Κωνσταντῖνον Αυτοκρά-
 τορα καὶ Σεβαστον ἀνθ' ἑαυτῆς καὶ αὐτῶν κοινῶν
 οὐστῶν νόμῳ τελευτῆ τὸν βίον πρώτος τε ἐν
 φείδῃ ἀνηγορεύετο παρ' αὐτοῖς, ἀπάσης μὴ
 φανῶν, ὅση βασιλείῃς ἀν' ὠφέλειον, τιμῆς
 ἡξιομένῳ. χρονοτάτος καὶ ἠπιώτατος βασι-
 λέως ὅς δὴ καὶ μόνῳ τῶν καθ' ἡμᾶς ἐπαξίως
 τῆς ἡγεμονίας τὸν πάντα τῆς δεχθῆς διατε-
 λῆσαι χρόνον, καὶ τὰλλα τοῖς πᾶσι δεξιώτατον
 καὶ εὐεργετικώτατον ἀποδοῖσιν ἑαυτὸν. τῆ τε
 καθ' ἡμῶν πολέμου μηδ' αὐτῶς Ἰπσικωνήσας,
 ἀλλὰ καὶ τῶν αὐτῶν θεοσεβείας ἀβλαβεῖς καὶ
 ἀνεπηρέεστας φυλάξας, καὶ μήτε τῶν ἐκκλη-
 σιαστικῶν οἴκων καθελὼν, μήδ' ἑτέρον πικρῶν
 ἡμῶν κωνεργήσας, τέλει εὐδοκίμων καὶ
 τῆς μακαρίων ἀπειλήσας τῆ βίης, μόνος ἐπὶ
 τῆς αὐτῆ βασιλείας εὐμενῶς καὶ ἐπιδοξῶς ἐπὶ
 διαδοχῶν γνησίων παιδῶν, πάντα σωφρονεσά-
 τῶν τε καὶ εὐσεβεσάτων, τελευτήσας, τῆς παῖς
 Κωνσταντῖνον εὐδὺς δεχόμενον, βασιλεὺς
 τελευτῶν καὶ Σεβαστῶν παρὸς τῶν στρατοπέ-
 δων, καὶ ἐπὶ πολὺ τέτων προτέρου πρὸς

Atrium Romanum, quis explicare suffi-
 ciet? Quo quidem tempore ii qui sum-
 mam Imperii administrabant, decen-
 nalibus ac vicennialibus expletis, in fe-
 stivitatibus, spectaculis, epulis omniq[ue]
 hilaritatis genere pacatè & tranquillè
 degebant. Ita cum eorum Principatus
 absque ullo augetur obstaculo, novil-
 que in dies incrementis floreret; re-
 pentè mutato consilio pacem quam no-
 bis cum fervabant solventes, bellum no-
 bis inexpiabile intulerunt. Necdum al-
 ter annus hujus bellici motus expletus
 fuerat, cum ecce novus quidam & in-
 opinatus casus rem Romanam pænè
 subvertit. Nam cum ille qui inter Impe-
 ratores supradictos primum locum ob-
 tinebat, in difficilem quandam mor-
 bum incidisset, cujus vi demoratus jam
 de mentis suæ statu esse videbatur; unà
 cum eo Imperatore qui secundus ab
 ipso erat, ad privatam vitam se contu-
 lit. Vix hæc gesta fuerant, cum Impe-
 rium Romanum totum in duas partes
 divisum est; quod quidem nunquam
 antea factum esse memoratur. Paulò
 post Imperator Constantius, vir in omni
 vita placidissimus; qui & clementia in
 subditos, & singulari erga fidem no-
 stram benevolentia præditus erat,
 Constantinum proprium filium vice
 sua Imperatorem atque Augustum re-
 linquens, fatali morte defunctus est.
 Primitusque ab ipsis Gentilibus relatus
 est inter Divos, cunctis que honoribus
 qui Imperatori debentur, post obitum
 ornatus. Omnium Principum clemen-
 tissimus ac benignissimus; & qui ex
 cunctis nostri temporis Imperatoribus,
 solus convenientem Imperatoriæ Ma-
 jestati vitam exegit. Denique tum aliis
 in rebus humanissimum se ac benefi-
 centissimum erga omnes præstitit tum
 concitati adversus nos belli nullatenus
 D particeps fuit. Sed cum veri Dei cultores
 qui sub Imperio suo degebant, im-
 munes ab omni noxa & calumnia ser-
 vasset, nec aut Ecclesiarum ædes sub-
 vertisset, aut quidquam adversus no-
 stros esset molitus, tandem felicissi-
 mum ac beatissimum vitæ exitum con-
 secutus est. Quippe qui solus omnium,
 in Imperio suo cum summa tranquillitate
 & gloria, successorem relinquens
 proprium filium, modestissimum ac
 religiosissimum Principem, ex hac lu-
 ce migravit. Hujus igitur filius Con-
 stantinus, ab ipso statim exordio supre-
 mus Imperator & Augustus à militi-
 Q9 iij

bus, diuque antea ab omnium Imperatore Deo renuntiatus, paternæ erga fidem nostram pietatis æmulatorem se præstitit. Et hic quidem ejusmodi fuit. Posthæc Licinius communi Imperatorum suffragio Imperator & Augustus declaratus est. Quod quidem Maximinus ægrè admodum tulit, qui hæctenus Cæsar duntaxat ab omnibus appellabatur. Hic ergo præ ceteris tyrannico ingenio præditus, Augustus à semetipso renuntiatus est. Sub id tempus Maximianus quem post depositum Imperium iterum purpuram sumpsisse retulimus; cum adversus Constantinum infidias moliri deprehensus esset, fœdissimo mortis genere interiit. Primusque hic fuit, cujus utpote impij ac sceleratissimi hominis imagines omnes & statuæ ceteraque id genus monumenta quæ in honorem Imperatorum erigi solent, dejecta atque abolita sunt.

CAPIUT XIV.

De moribus persecutorum.

Huc refert Niceph. l. 7. c. 21.

HUJUS filius Maxentius qui Romæ tyrannidem arripuit, principio quidem fidei nostræ professionem simulavit, ut in eo morem gereret blandireturq; populo Romano. Itaque subditis suis præcepit, ut à persecutione Christianorum desisterent; fictam scilicet pietatis speciem præ se ferens, utq; benignior multo atq; humanior superioribus Principibus videretur. Verum progressu temporis haudquaquam talem se rebus ipsis præstitit, qualis futurus sperabatur. Quin contra ad omnia scelera & flagitia astu quodam mentis abreptus, nullum impietatis aut libidinis genus prætermisit. Nam & adulteria & cujusque modi stupra perpetrabat. Cumque uxores legitimas à viris perdivortium abstraxisset, ipse cum omni fœditate & ignominia eis illudens, denudò ad maritos easdem remittebat. Neque verò viles duntaxat & obscuros homines hujusmodi injuriis afficere studebat, sed illos præcipuè qui in Senatu Romano principem locum obtinebant; eminentissimo cuiq; maximè insultans. Proinde tam plebeji omnes quam Magistratus, tam obscuri quam nobiles, cum reformidantes, gravissima tyrannide opprimebantur. Ac tamen si quietè agerent & tyrannidem patienter tolerarent, ne sic tamen vitare poterant cruentam tyranni atrocitatem. Denique quodam die levissimam ob causam,

A αὐτῷ παμβασιλέως Θεῷ ἀναγορεύθη, ἵνα λωτῶ ἑαυτὸν τῆς πατεικῆς αἰεὶ τὸν ἡμῶν ἔργον λόγον εὐσεβείας καλεσῆσθε. καὶ οὕτως τοιῶτ' ἔστω. Λικίνιος δ' Ἰππὶ τῆτοις ἑσπασθη. Ἰηφὸς τῶ κρατύντων Αυτοκράτορι, Σεβαστῶς ἀναπέφλυε. ταῦτα Μαξιμίνον δειπῶν λυπεύον, μόνον Καίσαρα, ὡς δὲ πάντων εἰσέπτε τε χρηματίζοντα ὅς δὴ οὕτω τὰ μάλιστα τυραννικός ὢν, ὡς ἀεπάσας ἑαυτῷ τὴν ἀξίαν Σεβαστῶς ἦν, αὐτὸς ὑφ' ἑαυτῷ γεγονὼς ἐπιτεταῖ τῷ Ἰωνσταντίνῳ μηχανῆν θανάτου συντάξων αἰλῶς, ὁ μὲν τὴν δόξοθεσι ἐπατηρήσῃ δειπῶν λωτῶς, αἰχίσιω καλασρέφει θανάτου. πῶς ἴσῃ τῆς ἰσῆς ἐπὶ πηγῇ γραφῆς, ἀνδρῶν ἰσῆς καὶ ὅσα ἑαυτῶ ἐπ' ἀναθέσει νενομισμῶν, ἰσῆς καὶ δυσεβείας καθήσῃ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ.

Περί τῶ πρώτου τῶ εὐσεβείας ἰσῆς.

TΟῦΤΕ παῖς Μαξιμίνου ὁ τῶ Ἰππὶ τῆς τυραννίδος συστῆσθαι, ὡς ἰσῆς καὶ κολακεία ἔδῃμα Ῥωμαίων καθυπερβῆνα. ταῦτη τε τοῖς ἑσπασθη τοῖς ἰσῆς ἀνεῖμαι αἰσῆς ἀπὸ διωγμῶν, εὐσεβείαν ὡς μορφῶν, καὶ ὡς ἀνδρείος καὶ πολυπῆδῶν ὡς αἰσῆς αἰσῆς φανείη ἔμῃ αἰσῆς δαὶ ἡλιπίδη, τοιῶτ' ἔσῃ αἰσῆς ἀναπέφλυε πασῶς δ' ἀνοσιεργίας ὀκείλας, ἔδῃ οὐ μίαιας ἔσῃ καὶ ἀκολασίας ὡς ἀλλῶν μοιχείας τε καὶ παντοίας ἐπιτελῶν φθορῶν διαβληγῶς γέτοι τῶ ἀνδρῶν τὰς καὶ γαμετὰς, αὐτὰς ἐνυβρίζων, ἀτιμολογῶν ἀνδράσιν αὐτῶς ἀπέπεμπε καὶ ταῦτ' ἔσῃ μοις ἔδ' ἀφανῆσιν εἰς χερῶν ἐπετήδῃσιν, αἰσῆς αὐτῶν δὴ μάλιστα τῶ τὰ πρῶτα τῶ Ῥωμαίων συκλήτης βελῆς ἀπενώμῃσιν ἐμπαρῶν τοῖς ἔσῃ αἰσῆς. οἱ πάντες δ' αὐτῶν πεπληχότες δῆμοι καὶ ἀρχόντες, ἐνδῶσῃ καὶ ἀδῶσῃ. δειπῶ κατετεύχοντο τυραννίδι. καὶ ἡρεμῆντων καὶ τῶ πικρῶν φερόντων δειπῶν, ἀπαλλαγῆς ὁμοῦ ἦν τῶ τυραννῆς φανῆς ὁμοῦ τῆς ἰσῆς σμικρῶ γενῆ δῆσῃ πῶ φάσει, τὸν δῆμον εἰς φόνον τοῖς ἀμφ' αὐτῶν δορυφόροις ἐκδίδωσι καὶ ἐπιτείνετο μυσία τῶ